

Poukazuje-li stížnost stran služby dopravní k tomu, že st-l musí znáti předpisy upravující dopravu, které pak u výkonu služby uplatňuje, dávaje obecnstvu pokyny, nemohl soud shledati, že by již proto šlo o práci převážně duševní, neboť při každé práci musí zaměstnanec znáti směrnice, podle nichž ji má konati a vykazovati určité odborné znalosti. Při usměrňování dopravy jde o pouhé získávání skutkových poznatků prostými smysly na základě nichž jednoduchým myšlenkovým pochodem si dopravní strážník utvoří závěr, podle něhož pak udává vozidlům nebo chodcům směr nebo je přiměje k zastavení. Takovéto myšlenkové činnosti nemohou vtisknouti pracovním výkonům povahu práce duševní, neboť i dělník, jenž koná práci povahy naprosto fysické, má-li ji konati rozumně, neobejde se bez určitých činností myšlenkových, které řídí jeho fysickou práci (srov. nálezy Boh. A 2771/23, 2934/23 a 3447/24). I okolnost, že st-l u výkonu dopravní služby si koná záznamy a činí hlášení o porušení zákona, není znakem činnosti převážně duševní, neboť i zde jde o pouhé fixování poznatků získaných prostými smysly. Podávání, resp. sepisování eventuálních trestních oznámení nespadá však již do činnosti konané přímo při službě dopravní, nýbrž je teprve výslednicí její a spadá pod t. zv. službu vnitřní a práci kancelářskou, o které nař. rozhodnutí pojednává na jiném místě.

Pokud jde o ostatní službu, zabírající 3 hodiny denně mimo službu dopravní a vnitřní, kterou žal. úřad označuje jako bezpečnostní, tvrdí stížnost, že se při ní jednalo o pochůzky za účelem zjištění trestných činů, vyšetřování okolností soudy nebo jinými úřady žádaného, výslechy, zapisování výslechů tohoto šetření na místě samém a referování příslušnému úřadu, kteréžto práce nutno kvalifikovati jako převážně duševní. Kdyby konání těchto prací skutečně vyplňovalo aspoň podstatnou část doby tří hodin, vyměřených pro tuto službu, bylo by ovšem stížnosti přisvědčiti, avšak st-l v řízení správním sám udal, že služba ona pozůstává v patrolování na ulicích (Gassenpatrolle), a netvrdil nikterak, že by ona doba tří hodin byla zcela nebo aspoň v podstatné části vyplněna pracemi ve stížnosti uvedenými. Ježto pak výraz »Gassenpatrolle« podle svého pojmu nezahrnuje v sobě tyto práce a st-l netvrdil, že by ona šetření byla podstatnou částí jeho služby, jde o skutečnosti v řízení správním neuplatněné a proto v řízení před nss nepřipustné.

Č. 12.752.

Policejní věci. — Řízení správní: K odnětí vůdčího listu podle § 26 min. nař. č. 81/1910 ř. z. je povolán okresní nebo státní policejní úřad, v jehož obvodě se řidič zdržuje.

(Nález z 30. ledna 1937 č. 18.625/34.)

Věc: Josef K. v Bukovicích proti rozh. zem. úřadu v Praze z 3. února 1934 o odnětí vůdčího listu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Rozsudkem kraj. trestního soudu v Praze z 3. srpna 1933 byl st-l pro přečin proti bezpečnosti života podle §§ 335 a 337 trest. zákona odsouzen k trestu tuhého vězení na 6 měsíců zostřenému dvěma posty měsíčně, a to nepodmínečně, protože 20. ledna 1933 projížděl městem Mýtem nákladním autem s vlečným vozem tak rychle a neopatrně, že zavínil srážku s nákladním autem, při čemž byl jeden školák na chodníku usmrčen a dva těžce zraněni.

Výměrem okr. úřadu v Rokycanech z 27. prosince 1933 bylo vysloveno, že vzhledem k povaze tohoto trestného činu a k okolnostem, za nichž případ se udál, má okr. úřad za prokázáno, že st-l není řidičem způsobilým k řízení jízdních silostrojů, a proto s ohledem na veřejnou bezpečnost odnímá st-li podle § 26 odst. 2 min. nař. z 28. dubna 1910 č. 81 ř. z. navždy vůdčí list vydaný mu policejním ředitelstvím v Brně 19. března 1927. Tento výměr byl nař. rozhodnutím potvrzen.

Stížnost podaná na toto rozhodnutí vytýká, že žal. úřad nevyhověl námitce, vznesené v odvolání, kterou bylo tvrzeno, že okr. úřad v Rokycanech nebyl oprávněn odníti st-li vůdčí list a že k tomuto opatření byl příslušný jedině okr. úřad v Broumově, v jehož obvodu má svoje bydliště. Podle právního názoru žal. úřadu mohl by dle tvrzení st-lova zahájit řízení proti řidiči kterýkoli politický úřad, jehož obvodem právě řidič projíždí, kdyby se úřad o nějakém deliktu řidiče dověděl, nehledíc k tomu, kde tento delikt byl spáchán. Jistě prý nebylo úmyslem zákonodárcovým, aby založil příslušnost politického úřadu, v jehož obvodě se zcela náhodně řidič ocitá, když tudy projíždí bez úmyslu, aby se zde zdržel. Námitka tato není důvodná.

V § 26 min. nař. č. 81/1910 ř. z. se stanoví: »Stane-li se majetník vůdčího listu vinen takovými trestnými činy, které jsou způsobilé porušit jeho spolehlivost jako řidiče jízdního silostroje, buď písemně varován politickým okresním, vztažmo zeměpanským polic. úřadem svého dočasného místa pobytého. Řečený úřad může odníti vůdčí list po opětovné marné výstraze nebo bez předcházející výstrahy tenkrát, zjistí-li se okolnosti, které odůvodňují předpoklad, že oprávněný není způsobilým řídit jízdní silostroje.« Cit. nařízení ustanovuje zde výslovně, že příslušným k odnětí vůdčího listu je politický úřad »dočasného místa pobytého« (v německém textu: »seines jeweiligen Aufenthaltsortes«) souhlasně s ustanovením § 27, kde se přikazují politickým úřadům dočasného místa pobytého případná opatření proti cizozemcům. Naproti tomu na jiných místech na př. v § 25 přikazuje politickým úřadům »bydliště« (v německém textu »Wohnort«) vydávání vůdčích listů. Z toho je patrné, že v § 26 bylo úmyslně užito výrazu »úřad dočasného místa pobytého« a není podkladu pro názor stížnosti, že jen úřad, v jehož obvodu řidič má své bydliště, mohl býti příslušný k tomu, aby vyslovil odnětí vůdčího listu. Odpovídá to též smyslu ustanovení § 26, neboť za okolností může se ukázat nutným okamžité zakročení úřadu, které proto bylo ponecháno úřadu, v jehož obvodě řidič právě se zdržuje a jenž také nejlépe může posoudit na podkladě právě se přihodivšího případu, je-li třeba odníti vůdčí list. — —